

[Eise Zeuthen.]

opfattelse ville det med de ændrede forudsætninger for magtkampen være klog politik at spare på forsvarsbudgetterne og anvende en væsentlig større hjælp til fordel for de underudviklede lande.

Selvom vi, som regeringen vel iøvrigt, er af den opfattelse, at SUNFED, den særlige FN-organisation for økonomisk udvikling, bør oprettes snarest, mener vi dog, at den her foreslåede oprettelse af et institut til finansiering af privat foretagsomhed i tilslutning til den internationale bank er et skridt i den rigtige retning, og vi vil derfor med glæde kunne give sagen vor støtte.

Aksel Larsen: Vi nærer den allerstørste sympati for det høje formål, man vil tilgodese med det, der her foreslås. Det er nødvendigt, at der gøres en endog meget stor indsats fra de industrielt og økonomisk mere udviklede lande til gavn for de underudviklede lande og for befolkningen i de underudviklede lande. På den anden side har vi visse betænkeligheder — det skal ikke skjules — ved det, der foreslås her, at der skal dannes et så at sige internationalt aktieselskab, som skal yde støtte til privatkapitalistisk foretagsomhed i de pågældende lande. Vi finder, at det ikke vil være nogen helt heldig vej at gå. Naturligvis kan det være, at man vil træffe visse sikkerhedsforanstaltninger, så at man undgår det, man kalder interessekonflikter, så at man undgår, at de lån, der ydes, bliver et værktøj til forstærket udbytning — omend i et andet plan end hidtil — af den arbejdende befolkning i de pågældende lande.

Dette kan imidlertid ikke ændre det faktum, at historien er egnet til at give os betænkeligheder. Jeg tror, det ville være rigtigst, om hjælpen til disse underudviklede lande blev ydet ad de linier, man hidtil har fulgt, og at man i det omfang, der blev tale om investeringer, lån, kreditter eller lignende, ydede sådan hjælp til de pågældende landes regeringer. Jeg skulle også tro, at dette i temmelig høj grad ville være i de pågældende landes og deres regeringers egen interesse. Jeg kan i hvert fald ikke glemme, at Indiens statsminister, Nehru, for ikke så lang tid siden har sagt, at når det drejer sig om at udvikle Indiens erhvervsliv,

Indiens økonomi, er der faktisk kun een vej, der er farbar, den socialistiske vej. Han gjorde sig ikke til talsmand for, at Indien skulle stille imod at blive en politisk socialistisk stat, men han erklærede, at således som Indiens erhvervsliv og folkehusholdning er, må man gå ikke den kapitalistiske, men den socialistiske vej, hvad angår udviklingen af Indiens økonomi.

Jeg beklager meget, at det, som det fremgår af den højtærede ministers fremsættelsestale, i hvert fald endnu ikke er blevet til noget med oprettelse af en særlig fond under De Forenede Nationer, den såkaldte Special United Nations Fund for Economic Development. Denne fonds opgave skulle jo være at yde gaver eller lavt forrentede lån til underudviklede lande til bygning af veje, kanaler, havne, skoler, hospitaler og lignende investeringer, og eksperter havde beregnet, at der skulle skaffes en grundkapital på 250 millioner eller $\frac{1}{4}$ milliard dollars til denne internationale fond. Jeg tror, det ville være det bedste, om en sådan international fond kunne blive dannet til at hjælpe disse lande økonomisk og kulturelt, og jeg beklager meget, at arbejdet på dette er omend ikke blevet standset, så foreløbig kommet ind i en blindgyde. Jeg ved ikke, om ministeren er i stand til at oplyse noget om udsigterne for en fremtidig virkeliggørelse af disse planer. Hvis det havde drejet sig om noget sådant, ville vi ubetinget give tilslutning til det og love velvillig medvirken til denne ratifikation, men det, man her foreslår, er som sagt egnet til at indgyde os betænkeligheder, og vi vil have lov til at overveje sagen og afgøre vor endelige stilling, når forslaget kommer til anden og sidste behandling her i tinget.

Viggo Stareke: Jeg vil gerne komplimentere udenrigsministeren og viceudenrigsministeren for dette forslag. Det er betydningsfuldt, at der ydes hjælp til de underudviklede lande, og jeg forstår dette forslag sådan, at det er en hjælp, idet lånene skal være rentefri eller lavt forrentede og uden krav om offentlig garanti, og det betyder i realiteten en hæflig form for subsidier. Nu er der det ved det, at den sympati, som vi fra vor side har for en sådan hjælp, er begrænset, så længe denne hjælp ikke er knyttet